

Beste lezers van de nieuwsbrief,

Ik stop ermee. Een kleine twee jaar heb ik verslag gedaan van het reilen en zeilen van onze gemeenteraad. Dat heb ik met veel plezier gedaan. Ik vind het belangrijk dat wij als raadsleden iedereen zoveel mogelijk laten weten wat we als gemeente doen, welke plannen er gesmeed worden. En een ieder doet dat op zijn eigen wijze en ik onder andere door een stukkie te schrijven.

Maar aan alles komt een eind. Ik heb meer dan 30 jaar in Sexbierum gewoond. En aan onze tijd hier komt een eind. Wij vertrekken. Niet omdat we het niet naar ons zin hebben, maar omdat wij op zoek zijn naar een huis zonder tuin zo mogelijk iets dichterbij onze kleinkinderen. Dat andere huis hebben wij gevonden in Aalten, Gelderland. En we krijgen daar geen tuin. We hebben een lege winkel gekocht in het centrum van die gemeente. Een winkel die in ruwbouw al was omgebouwd tot woning. Wij zorgen zelf voor de afbouw. Medio januari zullen wij verhuizen. En zo'n verhuizing brengt met zich mee dat je ook afscheid moet nemen van de gemeenteraad. Dat vind ik jammer. Ik vond het mooi werk, veel werk ook, maar als pensionado is tijd het kleinste probleem. Ik bericht nog een keer over de raad en dan, ik hoop dat jullie een nieuwe scribent vinden.

De raad van 3 september 2020.

We hadden een stevige agenda op 3 september. De eerste vergadering na de zomervakantie. We begonnen met het afscheid van Hendrik Terpstra. De fractievoorzitter van de VVD. Hendrik verhuist naar Jorwerd en dat betekent dat hij afscheid moet nemen van onze raad. Alleen inwoners mogen immers raadslid zijn.

Sjoerd Simon hield namens de raad een toespraak waarin hij zijn waardering uitsprak voor deze collega. We hadden als fractie een doos bloembollen gekocht zodat hij zijn persoonlijke omgeving kon verrijken met bijen en vlindervriendelijke bollen. Hendrik gunde onze inwoners die bollen niet. Maar misschien keert hij wel op zijn schreden in Jorwerd.

En na dit afscheid begroetten we de **heer Magré uit Menaam als opvolger van Hendrik.**

En daarna ging het van hamer ingekomen stukken naar hamer naar behandelvoorstel ingekomen stukken naar **Anita Mast die namens Gemeentebelangen aanvullende vragen had over Empatec.** Aanvullende vragen op door het college gegeven antwoorden over Empatec. Zoals bekend zit Empatec in zwaar weer. En Hoewel we veel nog niet weten, het gaat de gemeenten heel veel geld kosten. De gemeenten hebben intussen een onderzoek gestart en er wordt besluitvorming over een nieuwe toekomst voorbereid. Er vinden op dit moment informatiebijeenkomsten plaats over Empatec voor de raadsleden. Wethouder Boukje Tol kon haar niet alle antwoorden geven. Sommige antwoorden moeten komen van de Gemeenschappelijke Regeling, andere van de NV (het bedrijf). En hoewel dat voor mij een pot nat is, zijn het in de complexe bestuurlijke werkelijkheid aparte universa. Mooi voorbeeld: Empatec laat ons weten dat vanuit de de NV niet gereageerd wordt op raadvragen. En dat doen ze niet omdat formeel het Dagelijks Bestuur van de Gemeenschappelijke Regeling over informatieverstrekking moet besluiten. En behalve de GR en de NV spelen natuurlijk ook de individuele gemeenten een rol. Duidelijk?

Dat niet. Maar de vragen van gemeentebelangen konden nog niet beantwoord worden, wel kwam de toezegging dat de antwoorden zullen worden gegeven. Die antwoorden op vragen van alle betrokken gemeenteraden/leden zullen worden gebundeld en als een pakket naar alle raden gezonden worden. Alle raden kunnen dan op basis van dezelfde antwoorden een eigen keuze maken.

Na de vragen benoemden we **Emile Vogels (VVD) in het presidium**. Hij volgt daar mw. Osinga op die als fractievoorzitter geen deel meer kan uitmaken van dat gremium.

Hierna kregen we 2 stukken te behandelen m.b.t. het sociaal domein, de **jaarrekening van de dienst en de begroting 2020 van het sociaal domein**, of liever de bijgestelde begroting.

Anton Wijkhuis (CDA) plaatste kanttekeningen bij het armoedebelid. Hij vindt en vond bij de besluitvorming destijds dat de doelgroep onvoldoende bereikt wordt. Hij was tegen ophoging. Zorg dat je de doelgroep bereikt. (terzijde: de inkomensgrens voor het kindpakket is verhoogd van 120% naar 130%)

Verder had hij nogal wat vragen m.b.t. het naar de arbeidsmarkt begeleiden van mensen naar het werk. Door Corona zijn bv. op dit moment weinig middelen nodig om werklozen naar werk te begeleiden. Werklozen door Corona hebben naar zijn mening geen afstand! Hanna van der Werff zou graag eerst een analyse zien voordat conclusies worden getrokken. Verder compliment voor dit stuk.

In het sociaal domein verbaast de heer Wijkhuis zich over de stijging van de kosten. Hij koppelt de bedragen aan het aantal jongeren. Het wordt maar duurder.

Anita Mast maakt zich ook zorgen. De kosten lopen op. En de ervaring leert dat de kosten blijven oplopen. Zorg maakt ze zich over het feit dat de reserve sociaal domein intussen leeg is.

Unaniem stemt de raad voor de beide agenda onderwerpen.

Na 2 stukken uit het sociaal domein volgden 2 beheersplannen. Die waren beide niet spannend. Het betrof **het beheerplan gebouwen** en **het beheerplan verlichting**. Bij gebouwen levert het beheersplan een mooi overzicht. Dat geeft veel inzicht in de kosten die we nu en in de toekomst zullen hebben in het onderhoud.

Het geeft ook een basis voor discussie op een ander moment in de zoektocht naar financiële ruimte. Is het nodig 100% van de gebouwen af te schrijven, is afschrijving tot 30 % niet voldoende? Er is bijna altijd restwaarde al was het maar de ondergrond.

Raadsbreed werden beide beheersplannen goedgekeurd.

Na de beheersplannen ging het in rap tempo door naar de **verantwoording van de fractiebudgetten**. Met de verantwoording van ons SAM budget waren we snel klaar. Bijna niets uitgegeven. Dat moet volgend jaar beter. Er zijn voldoende denkbare bestemmingen, zoals bijvoorbeeld fractie ondersteuning.

En van de verantwoording naar **het GVVP**. GVVP is geen afkorting van een vloek, maar staat voor Gemeentelijk Verkeer en Vervoer Plan. Het betrof de startnotitie. We konden wel leven met de startnotitie. De uitgangspunten van veilig, bereikbaar, leefbaar een duurzaam vonden we allemaal prima. We zien de uitwerking graag - raadsbreed - tegemoet.

En vervolgens gingen we naar de **Dijkstraat Oost**, een deel van de Dijkstraat dat wat in de verdrukking raakt en een upgrade hard nodig heeft. Een goed plan voor de herinrichting was het algemene beeld van de reacties. Wel waren er kritische kanttekeningen bij de aanleg van een steiger ter hoogte van de Mauritsbrug. Met name Hans Nauta had twijfels of er überhaupt een boot kan aangeleggen, 2 sloepen kunnen elkaar niet passeren, keren is niet mogelijk. Waarop Bart van Wijk reageerde met beter ten halve gekeerd dan vastgelopen. Het geld stelden we beschikbaar, maar er wordt nog even kritisch gekeken naar uitwerking en haalbaarheid.

En dan: wist u dat de **Veiligheid Regio Friesland (VRF) een incident risicoprofiel 2020** heeft opgesteld? Daartoe zijn alle veiligheidsregio's verplicht. Hoewel er wat opmerkingen waren van: is er voldoende bluswater beschikbaar bij een brand in het buitengebied (waarbij gerefereerd werd naar de brand bij collega Vogels waar de brandweer geen bluswater binnen redelijke afstand kon vinden), gingen we raadsbreed akkoord met het voorstel.

En tenslotte: als uitsmijter stond de **dekking van het rioleringsplan** op de agenda. Dit was best een moeilijk thema. Je merkte dat alle fracties er mee worstelden. Uiteindelijk stemden 2 leden van het CDA tegen het plan, net als de VVD. De overige partijen steunden het collegevoorstel om alle inwoners een bijdrage te vragen voor het uitbreiden van de riolering.

Ik voeg hieronder mijn bijdrage aan het debat integraal toe.

Voorzitter.

In deze raad is er de afspraak om als we een voorstel steunen hier niet het woord te voeren, De SAM fractie steunt het voorstel. Daarover geen onduidelijkheid. Maar wij willen hier wel uitleggen hoe wij tot dat besluit zijn gekomen. Dat doen we omdat wij merken dat dit voorstel reacties en emoties oproept, ook in onze achterban. Dat in het kort waarom wij hier reageren.

Het moderne riool begint zijn opmars halverwege de 19e eeuw. Het heeft even geduurd, maar intussen zijn de meeste woningen in Nederland aangesloten op het riool. En waar dat niet het geval is, daar is zorgvuldig gekeken en geoordeeld of het gerechtvaardigd is dat er ontheffingen worden verleend van die algemeen geldende en eigenlijk wenselijke aansluitingsplicht.

Dat geldt ook voor onze gemeente. 1800 woningen zijn niet aangesloten, op goede gronden. Hiervoor verwees ik naar de geschiedenis. Woningen moesten worden aangesloten op het riool. Dat was een hele verbetering. Ik herinner me nog de tonnetjes die wekelijks werden opgehaald.

Toen bijna alle woningen aangesloten waren, kwam de roep om zuivering van het afvalwater. Dat doen we intussen.

In de loop van de tijd zijn onze gemeentelijke verantwoordelijkheden vergroot. Behalve dat aansluiting op het riool een verplichting werd, kwam daar ook bij dat het rioolwater gezuiverd moest worden. De wet milieubeheer heeft daarbij een grote rol gespeeld en gaf de gemeenten een drietal verplichtingen, de eerste is de afvalwaterzorgplicht, de tweede de hemelwaterzorgplicht en de derde de grondwaterzorgplicht.

Drie verplichtingen.

Drie verplichtingen waarop de gemeente in een rioleringsplan een antwoord geeft van hoe invulling aan die verantwoordelijkheid wordt gegeven. Intussen zijn we bezig met de

transformatie van de bestaande regels en verplichtingen naar de omgevingswet en zullen alle verplichtingen een plek krijgen in het omgevingsplan.

Intussen voorzitter, pakken we de taken groter op dan alleen de zuivering van het rioolwater. De voortschrijdende en niet te ontkennen klimaatverandering dwingt ons tot handelen. Het wordt steeds vaker heet in dit land, we hebben steeds vaker te maken met stortbuien van ongekende omvang.

Het door ons vastgestelde rioleringsplan geeft een antwoord op al die vragen die op ons afkomen. We doen dat als Waadhoeke voorzichtig, we hebben gekozen voor een voorzichtige basisvariant, maar we hebben wel een keuze voor een integrale aanpak gemaakt. Collega Hoekstra meende zelfs in een vorige vergadering dat de aanplant van bomen vanuit het rioleringsplan bekostigd zou kunnen worden.

Ik ga toch even terug naar 2019. We hadden een kernteam omgeving over riolering. De bijeenkomst vond plaats in Berltsum. Voor aanvang van het kernteam wandelden we door het dorp en werden we gewezen op plekken waar regelmatig wateroverlast optrad, waar hittestress een probleem is.

In de bijeenkomst zelf kregen we kaartjes van onze stad en dorpen te zien met risicoplekken. En ze zijn er overal. Onze dorpen zijn om terpen gebouwd en water loopt naar beneden. En beneden moet de afvoer kloppen. En gelukkig voorzitter, we waren ook als raad later voorstander van een integrale aanpak om aan onze zorgplicht te voldoen.

Unaniem hebben we voor het plan gestemd.

En als ik nu kritisch naar onze zorgplicht kijk, dan is het reëel dat een ieder die aangesloten is op die ondergrondse snelweg die het riool vormt, betaalt voor die serviceverlening. Maar de dienstverlening van de gemeente onder de noemer riool gaat verder dan alleen het afvoeren en zuiveren van dat rioolwater. We werken ook actief aan het bestrijden van hemelwateroverlast, aan de bescherming van ons grondwater en beginnen initiatieven te nemen ter voorkoming van hittestress.

Voorzitter, het zijn met name die laatste aspecten die het voor ons verdedigbaar maken om de kosten breed over alle inwoners te verdelen. Naar rato zeggen wij daarbij. Mensen die niet zijn aangesloten op het riool hebben ook kosten.

Dubbele belasting, dat moeten we niet willen.

Daarom kiezen wij nadrukkelijk voor een gedifferentieerde aanpak. Een aanpak waarin de lasten naar rato verdeeld worden, ik met mijn op het riool aangesloten woning de hele mep, en degene met septictank alleen een bijdrage voor de bestrijding van hemelwateroverlast, de bescherming van ons grondwater en maatregelen tegen de hittestress.

Dat is ook wat het college ons voorstelt. Wij steunen dit voorstel. Iedereen naar rato meebetalen. Dat is inhoud geven aan solidariteit. Wel hebben wij nog een aantal kanttekeningen. De eerste is dat we moeten kunnen uitleggen hoe de kostenverdeling tot stand komt, de tweede is dat er goede uitleg komt naar de betrokken inwoners. Laat een heffing niet zo maar uit de lucht komen vallen, maar zoek het overleg.

Wij hebben de verwachting dat het college dat zal oppakken. Dat zouden we graag nog van de wethouder willen horen.

Wij weten dat er inwoners zijn die verwachtingen hebben over een eeuwigdurende vrijstelling van de rioolbelasting omdat ze een eigen septictank hebben. Hoewel die verwachting niet gebaseerd is op een besluit is dat wel een realiteit in de hoofden van die inwoners waar we rekening mee moeten houden. De omstandigheden veranderen, de taakstelling wijzigt, en dus ook de bijdrage die gevraagd wordt. Dat moet uit te leggen zijn. Zorg voor die communicatie.

Een laatste punt dat ik nog wil noemen is de rechtsgrondslag van een gedifferentieerde tariefstelling. Sommigen geven aan dat de rechtsgrondslag voor een gedifferentieerde tariefheffing ontbreekt. Onze fractie gaat er vanuit dat het college zijn huiswerk goed gedaan heeft. Wij hebben vertrouwen in het college, maar we doen een beroep op het college om daar nog een keer zorgvuldig naar te kijken.

Voorzitter. Om kort te gaan. Wij kunnen ons vinden in het collegevoorstel en steunen dit voorstel van harte.

raad 10 september: De Kadernota

Normaliter wordt de kadernota voor de zomervakantie vastgesteld. Nu in dit Corona geplaagde jaar loopt alles anders en kregen we de nota in september. Later kan ook niet want de kadernota is de opmaat naar de echte begroting. De begroting waar de wensen vanuit de kadernota op "echt" geld worden gezet. In gewone mensentaal: de kadernota is de van plannota. De beleidsbegroting is er om het doen mogelijk te maken. Dat maakt de kadernota op zich niet onbelangrijker. Je sorteert voor op de toekomst in deze nota, verkent de mogelijkheden en de onmogelijkheden. En om kort te gaan: het college ziet veel onmogelijkheden. Voor een belangrijk deel wordt dat veroorzaakt door de gevolgen van de Corona crisis. Bovendien, er zullen de komende tijd op tal van dossiers ontwikkelingen op ons af komen die ook de nodige gevolgen zullen hebben op onze financiële mogelijkheden en onmogelijkheden. Denk daarbij aan Caparis en de jeugdzorg. Maar ook wat gaat Corona betekenen voor de bijstand?

Met al die onzekerheden had het college een voorzichtige kadernota neergelegd. Heel erg voorzichtig. En behalve dat die voorzichtig was, schilderde het een inktzwart scenario van een negatieve meerjarenraming, een meerjarenraming in het rood.

Opvallend was dat in de raming uitgaven waren opgenomen voor 2 belangrijke projecten: de AMS en de Kabas. Twee grote en ook belangrijke projecten. En dat is goed, want beide scholen zijn dringend toe aan vernieuwing.

Maar wij van SAM zien nog wel meer noden. Denk eens aan het zieke zwembad in Franeker.

De mogelijke tekorten aan de ene kant en de vele achterstanden in onze gemeente maakten de bijdrage van SAM aan de vergadering anders dan die van de andere fracties:

SAM gaf in de vergadering aan dat we kritisch moeten kijken naar onze financiële positie.

We moeten ruimte zoeken. En we deden daartoe voorstellen.

Een deel van de oplossing zien wij in financiële techniek, maar een ander deel in het maken van keuzes, politieke keuzes.

welke mogelijkheden zagen wij:

- **de rekenrente.** De gemeente rekent nu met 3 % rente. Mooie boel. De pensioenfondsen moeten van de Nederlandse Bank rekenen met 0,12%. Het kan natuurlijk goedkoper. Een lagere rente van 1% levert bij een investering van € 10 miljoen een voordeel op van € 100.000 op jaarbasis. Zouden we de rekenrente verlagen naar 1 %, dan levert dit al een miljoen structureel op op de lopende schulden.
- **onderuitputting** - we weten uit ervaring dat veel projecten heel veel later van start gaan. Dat ligt lang niet altijd aan de organisatie, vaak staan procedures

een gepland begin in de weg. Als we dat effect meenemen in onze begroting, ontstaat extra ruimte.

- **projectrente** - wij denken dat het mogelijk is bepaalde projecten op een andere wijze te financieren via een projectrente. Met de huidige rentemarkt met tot 25 jaar rentes die zich rond de 0% bewegen achten wij dat een reële mogelijkheid.
- **gebouwenbeheer** - is het nodig alle gebouwen af te schrijven tot 0. Is er niet bijna altijd restwaarde? Breng eens in beeld wat dat oplevert aan ruimte in de begroting? Levert verduurzaming van gebouwen op termijn geen winst op?
- **grondexploitatie** - onze fractie heeft in het verleden vaak opgeroepen een offensiever beleid te voeren m.b.t. de verkoop van gronden. We zien op dit moment een enorme vraag naar grond voor woningen. Heeft de gemeente daarvan geprofiteerd? Kunnen we onze rol nog beter invullen? En los daarvan: laten we afschrijven op projecten die we niet tot uitvoering kunnen brengen. Denk daarbij aan Waddenglas, Franeker Zuid. En met dergelijke afschrijvingen kunnen we ook in waarschijnlijk bijna gelijke mate onze buffer voor risico's verminderen.
- **zelf doen versus uitbesteden** - laten we nog eens kritisch kijken naar wat we zelf doen en wat in de "markt" wordt gezet.
- **bedrijfsvoering** - de corona crisis heeft de organisatie geleerd dat het vanzelfsprekende niet altijd de oplossing hoeft te zijn. Wat betekent digitalisering, thuiswerken voor de organisatie?

Door deze technieken toe te passen lijkt het mogelijk het tekort in de ramingen op 0 te laten uitkomen. Maar wij vinden ook dat er gedacht moet worden aan:

- **nieuw voor oud** - laten we nog eens kritisch naar onze kerntaken kijken. Begin met een doorlichting van de taken zodat we niet hoeven te reageren maar pro actief sturing geven.

Helaas geen meerderheid voor ons plan. Wat we wel binnenhaalden was de agendering van dit thema in de audit commissie. Daar zijn we niet echt fan van. Het is niet de taak van de auditcommissie politieke keuzes te maken, maar goed, we gaan door en zoeken de mogelijkheden.

En er was nog iets dat we misten. En dat was ambitie, een stip op de horizon. Wij probeerden die stip te plaatsen. Wij wilden een zwembad en de ontwikkeling rondom de AMS gebruiken om in Franeker een nieuwe ontwikkeling op gang te brengen. Het in zich gesloten sportgebied aan de Hertog van Saxenlaan is een parel, alleen niet toegankelijk. Aan de noordzijde zijn er scholen gevestigd, er zijn de sportvelden en sporthallen. Dat is een unieke combinatie die versterkt kan worden door het een bij het ander te betrekken. Bouw de nieuwe AMS op het sportterrein. Er komt een voetbalveld vrij, gebruik die mogelijkheid om het hele gebied een facelift te geven. Het gebied open te maken voor de mensen uit de omgeving. We willen iets met gezond gedrag: wat te denken van een wandelpad vanaf het Bolwerk naar het sportveld en dit doortrekken naar Het Dreeslaantje, via het park bij het gemeentehuis naar het stadspark. Denk in de toekomst. Al duurt het 10 jaar, maar het kan als je durft te dromen. We vonden de kadernota niet het moment om deze visie breed uit te meten. We beperkten ons tot: de campus. En natuurlijk moeten we ook iets met het zwembad. Het kan, maar je moet willen en daarom ook nieuw voor oud. Laten we nog eens

nadenken over wat we doen, hoe we het doen en misschien ook waarom we doen wat we doen.

Helaas.

We geven onze ambities overigens niet op. We zullen erop terug blijven komen.

Raad 24 september 2020

Soms hebben we last van een teveel aan vergaderingen. Dat was ook merkbaar op 24 september. Als SAM fractie hebben we hier meer dan eens over geklaagd. Nagenoeg alle Friese gemeenten redden het met een vergadering per maand, en wij hadden er 3 in september en in oktober vast weer twee. En dat is jammer want onze raadsleden (ik begin al afstand te nemen) zijn zwaar belast. Een raadsvergadering betekent voor ons 2 keer vergaderen vooraf. En tijd om met derden in gesprek te gaan, die is er niet.

En toch maar een verslagje van de vergadering. Eerste punt dat het bespreken waard was, betrof de **huisvesting van de dienst sociale zaken**. Al lang geleden, en bij voortduring is door SAM ingebracht dat wij graag gebouwelijke integratie van de sociale dienst in het gemeentehuis zouden zijn. Het college had daarop toegezegd die optie te onderzoeken. Hiervoor hadden wij een tweetal motieven, namelijk het bij elkaar huisvesten zou voordelen opleveren omdat medewerkers centraal gehuisvest gemakkelijker zouden kunnen uitwisselen wat de integraliteit van het beleid ten goede zou komen en ook zou het wellicht voordelig kunnen uitpakken. Huren is duur, zeker als je bij nieuwbouw rekening kan houden met de extreem lage rente van nu enerzijds en het gegeven dat door thuiswerken er wellicht minder ruimte nodig is om de dienst te accommoderen.

De SAM bijdrage was uiteraard weer gericht op het meenemen van beide aspecten.

Daar kregen we de handen niet voor op elkaar.

Onderzoek en afstemming met de andere gemeenten was het besluit.

De **ontwerpagenda voor het Waddengebied 2050** riep nogal wat emotie op. Nagenoeg de hele raad vond dat wij het mooiste stukje aarde zijn. En het beste stuk voor wat betreft de pootaardappelen. Het moet niet te gek worden met de ontwikkelingen. Waarin in de Agenda voor het Waddengebied gezocht wordt naar mogelijkheden indachtig het adagium van de apostel Paulus van onderzoekt alle dingen, behoudt het goede en vermijdt het kwade, vond de raad het beter te beginnen met het beperken van het onderzoek. Geen onderzoek naar doorsteken van de dijk.

Hanna van der Werff bracht in haar bijdrage in dat het landschap van onze gemeente de afgelopen honderd jaar over de kop is gegaan. Het land zoals we dat nu kennen is een moment opname. We moeten oog hebben voor de verandering en dat oppakken wat kansen biedt.

Het maakte geen indruk.

En de gemeente bracht nog snel een zienswijze uit van houdt de wereld zoals die is.

De vervanging van de oude Ford garage door een appartementencomplex blijft de gemoederen bezig houden. We noemen dat natuurlijk in bestuurlijk jargon:

bestemmingsplan Franeker - Linthorst Homanstraat 50. Wel we gingen ermee akkoord.

Omwonenden hadden nog wel bezwaren, die ze ook ter zitting goed overbrachten, maar hun argumenten waren naar het oordeel van de raad niet zwaar genoeg om het plan niet vast te stellen. Dat betekent dat de procedure voor de omgevingsvergunning (vroeger noemden we dat de bouwvergunning) kan starten. Zelf vind ik het een mooi plan. De niet in de omgeving

passende garage wordt gesloopt voor een gebouw met enige allure. Een gebouw dat een smoel geeft aan een onzichtbare ingang van een mooie wijk. En dan is het toch iedere keer weer moeilijk om te merken dat mensen veel moeite hebben een verandering in hun directe leefomgeving te accepteren. Het geeft ook aan dat draagvlak - een van de belangrijkste aspecten van de nieuwe omgevingswet - iets ingewikkelds is.

En verder, we verklaarden een stuk van Empatec geheim op verzoek van het college. Ik weet niet waar het overging, want ik wil geen kennis meer nemen als vertrekkend raadslid van geheime stukken, maar mijn fractiegenoten vonden dat ik voor het collegevoorstel moest stemmen: ik heb daar maar op vertrouwd. Net als alle andere raadsleden stemden we unaniem.

En tot slot: ik werd uitgeluid. Collega Weiland hield namens de raad een alleraardigste toespraak. Sjoerd Simon maakte het als fractiegenoot af. En ik: ik vind het best moeilijk te stoppen. Ik heb het graag gedaan. Het was boeiend, vaak moeizaam en vooral leerzaam. In ieder geval heb ik veel fijne en aardige raadsleden getroffen en niet alleen in de SAM fractie. Met alle verschillen, de onderlinge verhoudingen zijn prima. En dat laatste is het belangrijkste.

Wim Hokken